TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2010. gada 15. aprīlī *

Lieta C-38/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 28. janvārī iesniedza

Ralf Schräder, ar dzīvesvietu Līdinghauzenā [*Lüdinghausen*] (Vācija), ko pārstāv T. Laideraiters [*T. Leidereiter*], *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

otrs lietas dalībnieks —

Kopienas Augu šķirņu birojs (KAŠB), ko pārstāv M. Ekvads [*M. Ekvad*] un B. Kīvīts [*B. Kiewiet*], pārstāvji, kuriem palīdz A. fon Mīlendāls [*A. Von Mühlendahl*], *Rechtsanwalt*,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs, kas pilda otrās palādas priekšēdētāja pienākumus, Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] un P. Kūris [*P. Kūris*] (referents),

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 30. septembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2009. gada 3. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību R. Šrēders [*R. Schräder*] lūdz atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-187/06 *Schräder*/KAŠB ("SUMCOL 01") (Krājums, II-3151. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā noraidīja viņa prasību atcelt Kopienas Augu šķirņu biroja (turpmāk tekstā — "KAŠB") Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu (lieta A 003/2004, turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Atbilstoši Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 25. oktobra Regulu (EK) Nr. 2506/95 (OV L 258, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 2100/94"), 6. pantam Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir šķirnēm, kas ir noteiktas [atšķirīgas], viendabīgas, stabilas un jaunas.

3 Regulas Nr. 2100/94 7. pantā ir paredzēts:

"1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja to var skaidri atšķirt no jebkuras citas šķirnes, salīdzinot ar izteiktajām īpašībām, kas iegūtas no konkrētā genotipa vai genotipu kombinācijas, no jebkuras citas šķirnes, par kuras esamību ir vispār zināms [tā ir plaši pazīstama] pieteikuma iesniegšanas datumā [..].

2. Kādas citas šķirnes esamība ir jāuzskata par vispār zināmu [plaši pazīstamu] tad, ja pieteikuma iesniegšanas datumā [..]:

a) tā bijusi augu šķirņu aizsardzības objekts vai bijusi reģistrēta oficiālajā augu šķirņu reģistrā Kopienā vai jebkurā dalībvalstī, vai jebkurā attiecīgas kompetences starpvalstu organizācijā;

b) bijis iesniegts pieteikums augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai vai reģistrēšanai šādā oficiālā reģistrā, paredzot, ka pa to laiku, pamatojoties uz pieteikumu, aizsardzība piešķirta vai reģistrēta.

Īstenošanas noteikumos [..] kā piemērus turpmāk var norādīt gadījumus, ko uzskata par vispār zināmiem."

4 Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 54. pantam KAŠB it īpaši pārbauda, vai šķirne var būt Kopienas augu šķirņu aizsardzības objekts, vai tā ir jauna šķirne un vai pretendents ir tiesīgs iesniegt pieteikumu. Tas pārbauda, vai ieteiktais šķirnes nosaukums ir piemērots. Šajā nolūkā tas var izmantot citu iestāžu pakalpojumus. Pirmo pretendentu uzskata par tiesīgu saņemt Kopienas augu šķirņu aizsardzību.

5 Atbilstoši šīs regulas 55. pantam, ja KAŠB nav atklājis nekādus šķēršļus Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, pamatojoties uz pārbaudēm, tad tas nodrošina, lai vismaz vienā no dalībvalstīm kompetenta iestāde vai iestādes (pārbaudes birojs vai biroji), kam Administratīvā padome ir uzticējusi pienākumu veikt attiecīgās sugas šķirņu tehnisko pārbaudi, veiktu tehnisko pārbaudi saistībā ar atbilstību izklāstītajiem nosacījumiem.

6 Atbilstoši šīs regulas 61. un 62. pantam, ja KAŠB ir atzinis, ka pārbaudes atklājumi ir pietiekami, lai pieņemtu lēmumu par pieteikumu, un ka nav šķēršļu saskaņā ar šīs pašas regulas 59. un 61. pantu, KAŠB piešķir Kopienas augu šķirņu aizsardzību. Pretējā gadījumā aizsardzības pieteikumu noraida, it īpaši ja minētās pārbaudes rezultāts nav pietiekams, lai to darītu.

7 Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 67. panta 2. punktam celtajai prasībai pret KAŠB lēmumu ir apturoša iedarbība. Tomēr, ja KAŠB uzskata, ka apstākļi to prasa, tas var nolemt, ka apstrīdētā lēmuma īstenošana netiek apturēta.

8 Šīs pašas regulas 70. panta 2. punktā ir paredzēts:

"2. Ja lēmumu neizlabo viena mēneša laikā kopš pamatojuma saņemšanas, tad [KAŠB] steidzami:

— izlemj, vai tas sāks rīkoties, ievērojot 67. panta 2. punkta otro teikumu,

un

— nosūta pārsūdzību Apelācijas padomei."

9 No Regulas Nr. 2100/94 71.–73. panta izriet, ka Apelācijas padome pieņem lēmumu par tai iesniegto prasību vai nu izmantot KAŠB pilnvaras, vai arī tā var nodot šo lietu kompetentai KAŠB iestādei turpmākai rīcībai. Apelācijas padomes lēmumus attiecībā uz šīm prasībām var pārsūdzēt Tiesā. Šādu prasību var iesniegt, pamatojoties

uz kompetences neesamību, būtisku formas prasību pārkāpumiem, Līguma, Regulas Nr. 2100/94 vai jebkuras ar tās piemērošanu saistītās tiesību normas pārkāpumiem vai arī par pilnvaru nepareizu izmantošanu. Tiesa ir kompetenta vai nu atcelt vai grozīt Apelācijas padomes lēmumu.

10 Šīs regulas 75. pantā, kas ir veltīts lēmumu pamatojumam un tiesībām tikt uzklausītam, ir noteikts:

"[KAŠB] lēmumiem pievieno tā pamatojuma izklāstu, uz kā tie balstīti [KAŠB lēmumiem jābūt pamatotiem]. Tos balsta tikai uz to pamatojumu vai pierādījumu, par ko procesā iesaistītajām pusēm ir bijusi iespēja rakstiski vai mutiski sniegt savas piezīmes."

11 Šīs regulas 76. pantā ir paredzēts, ka, izskatot lietu KAŠB, tas pēc sava ierosinājuma izmeklē faktus tiktāl, cik tos pārbauda, ievērojot šīs pašas regulas 54. un 55. pantu. Tas neņem vērā tādus faktus vai pierādījumus, kas nav iesniegti KAŠB noteiktajā termiņā.

12 Šīs regulas 88. pantā ir noteikta sabiedrības kontroles organizēšana.

13 No Komisijas 1995. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 1239/95 par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem Kopienas Augu šķirņu birojā (OV L 121, 37. lpp.), 15. panta 1. un 2. punkta izriet, ka, ja atbildība par tehnisko pārbaudi ir nodota pārbaudes birojam, starp KAŠB

un pārbaudes biroju jānoslēdz vienošanās. Šādas vienošanās sekas ir tādas, ka tiktāl, ciktāl tas attiecas uz trešām personām, darbības, ko veikuši pārbaudes biroja darbinieki vai kas tiem jāveic saskaņā ar noslēgto vienošanos, uzskata par KAŠB darbībām.

14 Saskaņā ar Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu, ja KAŠB uzskata par nepieciešamu uzklausīt procesā iesaistītās puses vai lieciniekus un ekspertus vai veikt pārbaudi [uz vietas], tas šajā sakarā pieņem attiecīgu lēmumu, kurā nosaka paredzamos pierādījumu savākšanas pasākumus, attiecīgos pierādāmos faktus, kā arī šī pierādījumu savākšanas pasākuma veikšanas datumu, laiku un vietu. Ja procesā iesaistītā puse ir lūgusi uzklausīt lieciniekus un ekspertus, KAŠB lēmumā tiek norādīts termiņš, kurā lūgumu iesniegušajai procesā iesaistītajai pusei jādara zināmi šim birojam to liecinieku un ekspertu vārdi un adreses, kuru liecības procesā iesaistītā puse vēlas uzklausīt.

15 Saskaņā ar šīs regulas 62. panta 1. punktu KAŠB pierādījumu savākšanas pasākuma izpildei var piemērot nosacījumu, ka pierādījumu pieprasītājam iepriekš jādeponē konkrēta naudas summa.

16 Atbilstoši minētās regulas 63. panta 2. punktam liecinieka, eksperta vai procesā iesaistītās puses liecību protokolu nolasa viņiem priekšā vai izsniedz, lai viņi varētu ar to iepazīties. Protokolā jāatzīmē, ka šī formalitāte ir izpildīta un ka persona, kas sniegusi liecību, ir šo protokolu apstiprinājusi vai pret to iebilst.

Prāvas rašanās fakti

17 2001. gada 7. jūnijā R. Šrēders KAŠB iesniedza pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzību augu šķirnei "SUMCOL 01", kura pieder *Plectranthus ornatus* sugai. Šī

augu šķirne radās, krustojot šīs sugas augu ar *Plectranthus ssp* sugas augu, kura izcelsmes vieta ir Latīņamerika.

18 2001. gada 1. jūlijā KAŠB uzdeva *Bundessortenamt* (Federālais augu šķirņu birojs, Vācija) atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 55. panta 1. punktam veikt tehnisko pārbaudi.

19 Pārbaudes procedūras pirmā gada laikā R. Šrēdera konkurenti iebilda pret lūgtās aizsardzības piešķiršanu, uzskatot, ka pieteiktā šķirne nav jauna augu šķirne, bet gan ir savvaļas šķirne, kuras izcelsme ir Dienvidāfrika, un šajā valstī, kā arī Vācijā, tā tiek tirgota jau daudzus gadus.

20 Pēc sākotnējās pieteiktās šķirnes salīdzināšanas ar Vācijā piegādāto salīdzināmo šķirni *Bundessortenamt* sazinājās ar E. van Jārsfeldu [*E. van Jaarsveld*], Kirstenbošas [*Kirstenbosch*] (Dienvidāfrika) Botāniskā dārza darbinieku, lūdzot viņam piegādāt sugu *Plectranthus comosus* vai *Plectranthus ornatus* spraudeņus vai sēklas.

21 Pēc 2002. gada 25. marta un 16. oktobra vēstuļu apmaiņas *Bundessortenamt* 2002. gada 12. decembrī saņēma E. van Jārsfelda nosūtītos spraudeņus, kurus viņš esot ieguvis no sava privātā dārza.

22 Šie augi tika kultivēti un pārbaudīti 2003. gada laikā. Tad izrādījās, ka pieteiktā šķirne tikai minimāli atšķiras no augiem, kas iegūti no E. van Jārsfelda nosūtītajiem spraudeņiem. Atbilstoši 2003. gada 19. augusta Heines [*Heine*] — par tehnisko pārbaudi atbildīgās *Bundessortenamt* pārbaudītājas — vēstulei atšķirības noteikti bija "būtiskas", bet tikko saskatāmas.

23 Ar 2003. gada 7. augusta vēstuli KAŠB informēja R. Šrēderu, ka, pēc *Bundessortenamt* domām, "salīdzinot ar Kirstenbošas Botāniskajā dārzā pārbaudītajiem augiem, pastāv vāja augu atšķirtspēja". Tomēr lietas dalībniekiem ir skaidrs, ka šo augu izcelsme faktiski ir E. van Jārsfelda privātais dārzs. Šajā vēstulē tika konstatēts arī, ka, pēc Heines domām, prasītājs nav spējis identificēt savu šķirni "SUMCOL 01" laikā, kad viņš veica *Bundessortenamt* izmēģinājuma lauka inspekciju.

24 2003. gada septembrī R. Šrēders, atbildot uz tehniskās pārbaudes rezultātiem, norādīja savus apsvērumus. Pamatojoties, no vienas puses, uz saviem izmeklēšanas brauciena uz Dienvidāfriku rezultātiem, kas notika no 2003. gada 29. augusta līdz 1. septembrim, un, no otras puses, uz Meises [*Meise*] (Beļģija) Botāniskā dārza 2003. gada 15. septembra apmeklējuma rezultātiem, viņš pauž pārliecību, ka salīdzinājumam izmantotie E. van Jārsfelda dārza izcelsmes augi nav salīdzināma šķirne, bet pati šķirne "SUMCOL 01". Turklāt viņš izsaka šaubas par salīdzināmās šķirnes atpazīstamību.

25 *Bundessortenamt* 2003. gada 9. decembra galīgais ziņojums, kurš izstrādāts atbilstoši *Union internationale pour la protection des obtentions végétales* [Starptautiskās Jaunu augu šķirņu aizsardzības savienības] (*UPOV*) normām, pievienojot KAŠB 2003. gada 15. decembra vēstuli, tika paziņots prasītājam, lai tas sniegtu savus apsvērumus. Šajā ziņojumā tika konstatēta atšķirtspējas neesamība starp pieteikto šķirni "SUMCOL 01" un salīdzināmo Dienvidāfrikas šķirni *Plectranthus ornatus*, kuru piegādāja E. van Jārsfelds.

26 R. Šrēders savus pēdējos apsvērumus par šo ziņojumu sniedza 2004. gada 3. februārī.

27 Ar 2004. gada 19. aprīļa Lēmumu R 446 (turpmāk tekstā — "noraidošais lēmums") KAŠB noraidīja R. Šrēdera iesniegto lūgumu piešķirt Kopienas aizsardzību pamatojoties uz šķirnes "SUMCOL 01" atšķirtspējas neesamību Regulas Nr. 2100/94 7. panta izpratnē.

28 2004. gada 11. jūnijā R. Šrēders par noraidošo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību KAŠB Apelācijas padomē. Šajā pašā sakarā viņš lūdza piekļuvi procedūras materiāliem. Šis prasītāja lūgums pilnībā tika apmierināts 2004. gada 25. augustā, kas ir piecas dienas pirms četru mēnešu termiņa beigām, lai iesniegtu rakstu, kurā izklāstīti apelācijas sūdzības pamati, kas paredzēts Regulas Nr. 2100/94 69. pantā. Prasītājs šādu rakstu iesniedza 2004. gada 30. augustā.

29 Netika veikta noraidošā lēmuma iepriekšēja pārskatīšana atbilstoši [Regulas Nr. 2100/94 70. pantam], kas jāīsteno viena mēneša laikā pēc apelācijas sūdzības raksta saņemšanas. Ar 2004. gada 30. septembra vēstuli KAŠB tomēr prasītājam paziņoja savu tās pašas dienas lēmumu "pārcelt sava lēmuma [pieņemšanas datumu]" par divām nedēļām sakarā ar to, ka tam šķiet lietderīgi veikt jaunu izmeklēšanu.

30 Pēc atkārtotas vēstuļu apmaiņas ar E. van Jārsfeldu 2004. gada 8. un 15. oktobrī un vēršanās Dienvidāfrikas Lauksaimniecības ministrijā KAŠB 2004. gada 10. novembrī nolēma negrozīt noraidošo lēmumu un nosūtīja prasību Apelācijas padomei.

31 Savā 2005. gada 8. septembra rakstveida atbildē uz Apelācijas padomes uzdoto jautājumu un atsaucoties uz tam nosūtīto 2005. gada 20. jūnija Heines vēstuli, kurā bija norādīts, ka *Bundessortenamt* nevar "atšķirt augus, kas ir pieteikuma priekšmets, no

Dienvidāfrikas augiem, un šī iemesla dēļ, protams, var apgalvot, ka visu augu izcelsme ir augi, kas ir pieteikuma priekšmets", KAŠB atzina, ka klimata un vides maiņa varētu izraisīt augu reakciju un — kā to paskaidroja *Bundessortenamt* — ka tādēļ nevar pilnībā izslēgt, ka starp šķirnēm parādās minimālas atšķirības un ka pieteiktā šķirne un salīdzināmā šķirne ir viena un tā pati šķirne.

32 Lietas dalībnieki tika uzklausīti Apelācijas padomes 2005. gada 30. septembra sēdē. No šīs sēdes protokola izriet, ka Heine tajā ir piedalījusies kā KAŠB pārstāve. Viņa cita starpā paziņoja, ka no sešiem E. van Jārsfelda nosūtītajiem spraudeņiem tikai četri bija izturējuši transportēšanu. Lai izslēgtu iespēju, ka atšķirības starp pieteikto šķirni un salīdzināmo šķirni izraisījuši vides faktori, kā salīdzināmās šķirnes [iegūšanas vajadzībai] tika izgatavoti un izmantoti jauni spraudeņi. Tā kā tie ir otrās paaudzes, pēc viņas domām, konstatētās atšķirības būtu bijis jāizraisa genotipa faktoriem.

33 No sēdes protokola izriet arī, ka tās beigās Apelācijas padome nebija pilnībā pārliecināta par salīdzināmās šķirnes atpazīstamību. Neapstrīdot E. van Jārsfelda teiktā ticamību un viņa tehniskās zināšanas, tā uzskatīja, ka daži viņa apgalvojumi šajā sakarā nebija pietiekami pierādīti, līdz ar to [KAŠB] šķita nepieciešams veikt apmeklējumu uz vietas Dienvidāfrikā, lai viens no tā locekļiem veiktu Regulas Nr. 2100/94 78. pantā paredzēto pierādījumu savākšanu.

34 2005. gada 27. decembrī Apelācijas padome izdeva rīkojumu veikt attiecīgo pierādījumu savākšanu. Tā šai savākšanas īstenošanai piemēroja nosacījumu, ka prasītājam atbilstoši Komisijas Regulas Nr. 1239/95 62. pantam ir jāsamaksā izdevumu avanss EUR 6 000.

35 2006. gada 6. janvāra vēstulē prasītājs norādīja, ka tam nav jāsniedz pierādījumi un ka tas nav lūdzis izdot rīkojumu par pierādījumu savākšanu. Viņš uzsvēra, ka KAŠB pienākums ir noteikt atšķirtspēju Regulas Nr. 2100/94 7. panta izpratnē. Tādēļ, pēc viņa domām, "iepazīšanas ceļojums" uz Dienvidāfriku bija paredzams, tikai piemērojot Regulas Nr. 2100/94 76. pantu. Līdz ar to viņam neesot jāmaksā izdevumu avanss.

36 Ar apstrīdēto lēmumu Apelācijas padome noraidīja pret noraidošo lēmumu vērsto apelācijas sūdzību. Tā būtībā uzskatīja, ka šķirni "SUMCOL 01" nevar skaidri atšķirt no pieteikuma iesniegšanas brīdī plaši pazīstamās salīdzināmās šķirnes, šajā gadījumā — no *P. ornatus Südafrika* šķirnes, kuras piemēru ir sniedzis E. van Jārsfelds. Turklāt tā neizpildīja rīkojumu par pierādījumu savākšanu, jo tā "galu galā pārliecinājās, ka salīdzināšanai izmantotā šķirne bija salīdzināmā šķirne, nevis šķirne "SUMCOL 01" un ka salīdzināmā šķirne pieteikuma iesniegšanas brīdī bija plaši pazīstama".

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

37 2006. gada 18. jūlijā R. Šrēders Pirmās instances tiesā cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, norādot astoņus pamatus.

38 Pirmais pamats, kas ir iedalīts trīs daļās, bija balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 62. panta un 7. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu. Otrais un trešais pamats bija attiecīgi balstīti uz šīs regulas 76. panta, kā arī uz 75. panta pārkāpumu un uz "vispārējā aizlieguma tiesiskai valstij pieņemt pārsteidzošus lēmumus" pārkāpumu. Ceturtais un piektais pamats attiecīgi bija balstīti uz Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punkta un 62. panta

1. punkta pārkāpumu. Sestais un astotais pamats attiecīgi bija balstīti uz Regulas Nr. 2100/94 88. panta un 70. panta 2. punkta, kā arī 67. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpumu.

39 Pēc tam, kad bija noteikts Pirmās instances tiesas pārbaudes apjoms, tā pārbaudīja Apelācijas padomes veiktos saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. un 2. punktu novērtējumus par lietas būtību. Runājot par to, vai augs no E. van Jārsfelda privātā dārza bija šķirnes "SUMCOL 01" augs, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā secināja, ka pieteiktā šķirne un salīdzināmā šķirne, kas ir iegūta no E. van Jārsfelda privātā dārza, ir divas atšķirīgas šķirnes. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 92. punktā tā uzskatīja, ka Apelācijas padome pamatoti varēja secināt, pirmkārt, ka salīdzināmā šķirne ir plaši pazīstama, konstatējot, ka prasītājs nav norādījis nedz īpašus argumentus, nedz arī īpašus pierādījumus, lai atspēkotu no E. van Jārsfelda privātā dārza iegūtās salīdzināmās šķirnes pielīdzināšanu Dienvidāfrikas sugas *Plectranthus ornatus* šķirnei, un otrkārt, ka E. van Jārsfelda apgalvojumus atbalstīja Dienvidāfrikas iestādes un tie bija atbalstīti vairākās zinātniskās publikācijās.

40 Turklāt attiecībā uz prasītāja argumentiem, kuri ir balstīti uz Regulas Nr. 2100/94 62. panta pārkāpumu, ka "SUMCOL 01" šķirne bija skaidri atšķirīga no salīdzināmās šķirnes, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 104. punktā konstatēja pretrunu šajos argumentos un uzskatīja, ka premisa, uz kuru tie bija balstīti, ir kļūdaina.

41 Tādēļ tā noraidīja pirmo izvirzīto pamatu.

42 Runājot par otro pamatu, kurš bija balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 76. panta pārkāpumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 127. punktā uzskatīja, ka "Apelācijas padome likumīgi no tās rīcībā esošajiem faktiem varēja secināt, ka šķirni "SUMCOL 01" nevar skaidri atšķirt no pieteikuma iesniegšanas brīdī plaši pazīstamās salīdzināmās šķirnes" un ka "tai nebija pienākuma veikt jaunu tehnisko pārbaudi".

43 Trešais pamats, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 75. panta pārkāpumu, tika noraidīts tāda iemesla dēļ, ka, ja Apelācijas padome var pēc savas iniciatīvas izlemt par pierādījumu savākšanas pasākumiem, tā var arī pēc savas iniciatīvas uzdot jautājumu, kurš ir nozīmīgs, lai uzzinātu, vai lietas dalībnieki ir varējuši izteikt viedokli par pamatiem un šīs padomes izvirzītajiem pierādījumiem.

44 Attiecībā uz ceturto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punkta pārkāpumu, attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem Heine piedalījās procedūrā Apelācijas padomē, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 130. punktā konstatēja, ka "Heine [Apelācijas padomes sēdē] piedalījās kā KAŠB pārstāve, nevis kā lieciniece vai eksperte".

45 Pārbaudot piekto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1239/95 62. panta pārkāpumu, jo Apelācijas padome neesot varējusi likumīgi izdot rīkojumu attiecībā uz R. Šrēderu noteikt pierādījumu savākšanas pasākumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. punktā konstatēja, ka šis pamats izrādās pamatots, jo 2005. gada 27. decembra rīkojums par pierādījumu savākšanas pasākumu bija prettiesisks. Minētā sprieduma nākamajā punktā tā tomēr noraidīja šo pamatu kā neefektīvu, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma nozīmi.

46 Attiecībā uz sesto pamatu, kurš ir balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 88. panta pārkāpumu, jo R. Šrēders neesot varējis iepazīties ar lietas materiāliem, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 134. punktā norāda, ka "prasītājam ir darīti zināmi visi lietas materiāli un viņam bija iespēja lietderīgi paust savu viedokli".

47 Par septīto pamatu, kurš ir balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 70. panta 2. punkta pārkāpumu, saistībā ar termiņu, kurā KAŠB ir jāpieņem lēmums, kas radīja nozīmīgu kaitējumu viņa tiesībām, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 142. un 143. punktā norādīja:

"142. Pat tad, ja Regulas Nr. 2100/94 70. pantā paredzētais termiņš tika pārsniegts par vienu mēnesi un desmit dienām, Pirmās instances tiesa uzskata, ka šī nokavēšanās, ņemot vērā šī gadījuma īpašos apstākļus, ir pamatota it īpaši ar vajadzību uzdot jautājumus personām, kas atrodas tālā valstī.

143. Katrā ziņā šī termiņa pārsniegšana nevar pamatot [apstrīdētā] lēmuma atcelšanu un vēl jo vairāk zaudējumu atlīdzību, ja izrādītos, ka prasītājam ir radušies jebkādi zaudējumi."

48 Runājot par astoto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 2100/94 67. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpumu, saistībā ar aizsardzības pieteikuma izslēgšanu no reģistra, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 148. punktā nosprieda:

"Šajā sakarā un pat pieņemot, ka aizsardzības pieteikums tika izslēgts no KAŠB reģistra nekavējoties pēc noraidošā lēmuma pieņemšanas, pārkāpjot Regulas

Nr. 2100/94 67. panta 2. punkta pirmo teikumu, saskaņā ar kuru apelācijai, kas ir iesniegta par šādu lēmumu, ir apturoša iedarbība, šādu prettiesiskumu nevar attiecināt uz pašu noraidošo lēmumu un tādējādi tas nevar ietekmēt nedz šī lēmuma spēkā esamību, nedz arī, secīgi, [apstrīdētā] lēmuma spēkā esamību."

49 Tā rezultātā Pirmās instances tiesa noraidīja R. Šrēdera prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi

50 R. Šrēders lūdz Tiesu, galvenokārt — atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā arī apstrīdēto lēmumu, pakārtoti — nosūtīt lietu Vispārējai tiesai [iepriekš — Pirmās instances tiesa] un katrā ziņā piespriest KAŠB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus procesā Vispārējā tiesā un Tiesā.

51 KAŠB lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā.

Par apelācijas sūdzību

52 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, R. Šrēders norāda divus pamatus, kuri balstīti uz, pirmkārt, procesuālo noteikumu pārkāpumiem, sadalot pirmo pamatu sešās daļās, un, otrkārt, uz Kopienu tiesību pārkāpumu, sadalot otro pamatu piecās daļās.

53 KAŠB galvenokārt lūdz atzīt apelācijas sūdzību par nepieņemamu, jo tā attiecas tikai uz faktiem un pierādījumu novērtēšanas elementiem, un, pakārtoti — noraidīt visus pamatus un visu apelācijas sūdzību kopumā.

Par pirmo pamatu

54 Pirmais pamats iedalāms sešās daļās.

Par pirmo un otro daļu, kurās norādīts uz Regulas Nr. 2100/94 7. panta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

55 Šajās pirmā pamata divās daļās R. Šrēders būtībā apstrīd Pirmās instances tiesas konstatējumus par jautājumu, vai augs, kas tika izmantots kā salīdzināmā šķirne, no E. van Jārsfelda privātā dārza un "SUMCOL 01" šķirne bija faktiski viena un tā pati šķirne.

56 Pirmajā šī pamata daļā R. Šrēders iebilst pret Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 76., 79. un 131. punktā veiktajiem konstatējumiem par Heines paziņojumiem, kuri attiecās uz to, vai reģistrācijai pieteiktā šķirne "SUMCOL 01" un E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne ir vienādas.

57 Šajā sakarā viņš apgalvo, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini 131. punktā konstatēja, ka viņš nav iesniedzis nevienu pierādījumu sava apgalvojuma, saskaņā ar kuru Heines paziņojumi apstrīdētajā lēmumā tika atainoti nepilnīgi, pamatojumam.

58 Otrkārt, R. Šrēders norāda, ka Apelācijas padomes 2005. gada 30. septembra sēdes protokols, kurš ir minēts pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, nav paziņojumu, kurus lietas dalībnieki sniedza šajā sēdē, galīgs pierādījums tiktāl, ciktāl tas tika uzrakstīts, pārkāpjot Regulas Nr. 1239/95 63. panta 2. punktu.

59 Treškārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā esot kļūdaini pamatojusies uz pierādījumiem, kas nav ietverti lietas materiālos, tādējādi sagrozot pierādījumus. Turklāt attiecībā uz Heines 2005. gada 20. jūnija vēstuli tā esot pamatojusi savus konstatējumus ar vienkāršu pieņēmumu.

60 Ar šī pamata otro daļu, kurā ir norādīts uz procesuālām kļūdām saistībā ar Pirmās instances tiesas konstatējumiem pārsūdzētā sprieduma 36., 71., 73., 74., 79. un 131. punktā, saskaņā ar kuriem salīdzināmā šķirne un reģistrācijai pieteiktā šķirne patiesībā nebija vienādas, R. Šrēders būtībā apstrīd Pirmās instances tiesas izdarīto secinājumu, uzskatot, ka E. van Jārsfelda nosūtītie augi nepieder "SUMCOL 01" šķirnei.

61 Šajā nolūkā viņš norāda, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi divas kļūdas tiesību piemērošanā.

62 Pirmā kļūda tiesību piemērošanā izriet no tā, ka Pirmās instances tiesa esot noteikusi pārspīlētas prasības viņa argumentācijai un tādējādi pārkāpusi principus, kuri regulē pierādījumu savākšanu. It īpaši, ņemot vērā laiku, kurš jau bija pagājis kopš

augu pārbaudes, R. Šrēderam nebija iespējas sagādāt pierādījumus, lai atspēkotu Heines apgalvojumus Apelācijas padomes sēdē. Turklāt R. Šrēders norāda, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 130. punktā norādīja, ka Heine ir sniegusi savus paziņojumus kā procesa dalībniece, nevis kā lieciniece vai eksperte. Ņemot vērā, ka R. Šrēders apstrīdēja šos paziņojumus, Apelācijas padomei un Pirmās instances tiesai nebija tiesību dot priekšroku KAŠB paziņojumiem, nepiekrītot viņa izteiktajam piedāvājumam par pierādījumiem. Vispārīgā veidā noraidot R. Šrēdera piedāvātos pierādījumus, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi viņa tiesības tik uzklausītam.

63 Otrā kļūda tiesību piemērošanā ir faktu un pierādījumu sagrozīšana. R. Šrēders apgalvo, ka, izdarot apstrīdēto secinājumu, kurš ietverts pārsūdzētā sprieduma 74. punktā, saskaņā ar kuru viņa norādītie elementi neesot pietiekami specifiski, Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi faktus un pierādījumu elementus. It īpaši Pirmās instances tiesa ir ignorējusi, ka R. Šrēders Apelācijas padomes sēdē bija izteicis komentārus saistībā ar 2003. gada laikā salīdzinātajām šķirnēm un 2005. gada 14. oktobra rakstveida paziņojumos — par specifiskajām atšķirībām starp salīdzinātajām šķirnēm. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa esot ignorējusi viņa piedāvājumu prasības pieteikuma 43. punktā, kurā viņš piedāvāja sagādāt ekspertīzes atzinumu sava apgalvojuma pamatojumam, saskaņā ar kuru šīs atšķirības bija izskaidrojamas ar *Bundessortenamt* veikto salīdzināmās šķirnes pavairošanu.

64 Attiecībā uz pamata pirmo daļu KAŠB vispirms norāda, ka Heines prezentētais 2003. gada 12. decembra ziņojums pierāda, ka pastāv trīs veidu minimālas atšķirības starp divām attiecīgajām šķirnēm. Tiesai nav kompetences atspēkot un novērtēt šādu konstatējumu, ko var izdarīt tikai eksperti.

65 Turklāt jānorāda, ka šo ziņojumu R. Šrēders nekad nav apstrīdējis. Heines viedoklim bija zinātnisks pamatojums, bet 2005. gada 20. jūnija vēstule bija acīmredzami spekulatīva un neskaidra.

66 Visbeidzot, KAŠB norāda, ka Heines viedokļa ticamību apstiprina *Bundessortenamt* atzītā kompetence augu šķirņu saskaņošanas un aizsardzības jomā.

67 Attiecībā uz pamata otro daļu KAŠB būtībā norāda, ka Pirmās instances tiesa varēja veikt tikai ierobežotu pārbaudi par konstatētajām atšķirībām, kuras pastāvēja starp divām attiecīgajām šķirnēm, un par šo šķirņu izcelsmi. Tas piebilst, ka Pirmās instances tiesai nebija pienākuma pieprasīt eksperta atzinumu.

— Tiesas vērtējums

68 Tā kā šī pamata pirmās divas daļas attiecas uz Regulas Nr. 2100/94 7. panta pārkāpumu, tās jāpārbauda kopā.

69 Atbilstoši EKL 225. panta 1. punktam un Tiesas Statūtu 58. panta pirmajai daļai apelāciju var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi tikai Vispārējās instances tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt nozīmīgos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums tātad, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kura kā tāda pārbaude apelācijas tiesvedības ietvaros ir jāveic Tiesai (skat. 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts, un 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, Krājums, I-551. lpp., 35. punkts).

70 Jānorāda, ka Pirmās instances tiesa kā nepamatotus noraidīja R. Šrēdera argumentus, saskaņā ar kuriem KAŠB un Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījuši, ka "SUMCOL 01" šķirnei nebija atšķirtspējas Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta nozīmē.

71 Pārsūdzētā sprieduma 73. punktā Pirmās instances tiesa apstiprināja, ka R. Šrēdera norādītie elementi nav pietiekami, lai pierādītu, ka *Bundessortenamt* un vēlāk KAŠB, kā arī Apelācijas padome ir pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas var būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

72 R. Šrēders iebilst pret šo konstatējumu tiktāl, ciktāl, pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 74. punktā ir norādījusi, ka viņa norādītie elementi saistībā ar vides faktoru ietekmi nav pietiekami, lai noraidītu pretējo *Bundessortenamt* izdarīto secinājumu, un, otrkārt, Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 77.–79. punktā nepiekrita R. Šrēdera norādītajiem argumentiem, pamatojoties uz Heines paziņojumiem Apelācijas padomes sēdē un KAŠB adresētajā vēstulē.

73 Cenšoties pierādīt, ka Pirmās instances tiesa nevarēja pamatoti secināt, ka iepriekš minētie fakti un apstākļi nav pietiekami, lai noraidītu *Bundessortenamt* izdarīto secinājumu, kuru apstiprināja Apelācijas padome, R. Šrēders, lai gan formāli norādot kļūdu tiesību piemērošanā, būtībā vēlas apšaubīt Pirmās instances tiesas veiktos faktu vērtējumus, it īpaši apstrīdēt pierādījumu vērtību, kuru šiem faktiem ir atzinusi minētā tiesa.

74 Līdz ar to pirmā pamata pirmā un otrā daļa tiktāl ir nepieņemamas.

75 Attiecībā uz argumentiem, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi faktus un pierādījumus, jo tā novērtēja argumentus, kas balstīti uz Heines paziņojumiem un uz iespējamo ar vidi saistīto faktoru ietekmi uz atšķirībām starp salīdzināmo un reģistrācijai pieteikto šķirni, jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata.

Procesuālo dokumentu pierādījuma spēka esamību vai neesamību izvērtē vienīgi šī tiesa, veicot neatkarīgu faktu izvērtējumu, uz to netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas tiesvedības ietvaros, izņemot Pirmās instances tiesā iesniegto pierādījumu sagrozīšanas gadījumā vai tad, ja Pirmās instances tiesas veikto konstatāciju būtiska neprecizitāte izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem (2008. gada 11. septembra spriedums apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P Vācija u.c./*Kronofrance*, Krājums, I-6619. lpp., 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Fakti, kurus puses nav iesniegušas KAŠB struktūrvienībām, nevar tikt iesniegti apelācijas stadijā Pirmās instances tiesā. Šīs tiesas uzdevums faktiski ir pārbaudīt Apelācijas padomes lēmuma tiesiskumu, izvērtējot Savienības tiesību piemērošanu, ko veica šī padome, it īpaši saistībā ar faktiem, kas šai padomei bija iesniegti, tomēr tā nevar veikt šo pārbaudi, ņemot vērā faktus, kas tai iesniegti no jauna (pēc analoģijas skat. 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 54. punkts).

77 Turklāt ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesai, kurai jāspriež tikai Regulas Nr. 2100/94 73. panta 2. punktā noteiktajās robežās, nebija pienākuma veikt pilnīgu pārbaudi, lai noteiktu, vai "SUMCOL 01" šķirnei bija vai nebija atšķirtspēja Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta nozīmē, tomēr, ņemot vērā zinātnisko un tehnisko šī nosacījuma sarežģītību, kura izpilde turklāt jāpārbauda, veicot tehnisku testu, kura veikšanu KAŠB uzticēja kompetentajām valsts iestādēm, kā izriet no Regulas Nr. 2100/94 55. panta, tā varēja pārbaudīt tikai acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

78 Līdz ar to Pirmās instances tiesa varēja pamatoti uzskatīt, ka lietas materiālos esošie elementi ir pietiekami, lai ļautu Apelācijas padomei lemt par noraidošo lēmumu.

79 Turklāt, kā norādīja arī ģenerāladvokāts secinājumu 45. punktā, pārsūdzētā sprieduma 74. punktā Pirmās instances tiesa ir tikai norādījusi, ka paskaidrojumi, liecības un ziņojumi, kurus norāda R. Šrēders, nav pietiekami, lai atspēkotu secinājumu, pie kura nonāca *Bundessortenamt*.

80 Šādi nospriežot, Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

81 Attiecībā uz Heines paziņojumu novērtējumu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā uzskatīja, ka attiecīgajam Heines 2005. gada 20. jūnija vēstulē ietvertajam paziņojumam nav jāpiešķir īpaša vērtība, tomēr konstatējot, ka tas netika uzturēts spēkā Apelācijas padomes sēdē.

82 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Pirmās instances tiesa nav pārkāpusi normas par pierādījumu savākšanu vai pierādīšanas pienākumu, neatkarīgi nosakot, ka šim paziņojumam jāatzīst pierādījuma vērtība.

83 Turklāt, pieņemot, kā apgalvo R. Šrēders, ka ir konstatēts, ka minētās sēdes protokols netika iesniegts dalībniekiem apstiprināšanai, pretēji Regulas Nr. 1239/95 63. panta 2. punktam, jāuzskata, ka konstatējumi, kurus Pirmās instances tiesa ir paudusi minētajā 79. punktā, ir radušies tās neatkarīgās novērtēšanas ietvaros un tos nevar atspēkot apelācijas procesa stadijā.

84 Vienīgi Pirmās instances tiesa var noteikt, vai Heines paziņojumi apstrīdētajā lēmumā bija citēti nepilnīgā veidā. Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 131. punktā uzskatot, ka tas tā nebija, Pirmās instances tiesa nav sagrozījusi lietas faktus.

85 Turklāt šis pārkāpums, pieņemot, ka tas ir pierādīts, neietekmētu Heines paziņojuma saturu, kuru Pirmās instances tiesa ņēma vērā, saistībā ar šo protokolu pārsūdzētā sprieduma 79. punktā.

86 Līdz ar to aplūkotā pamata pirmā un otrā daļa ir jānoraida kopumā.

Par trešo, ceturto un piekto daļu, kuras balstītas uz pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā, novērtējot E. van Jārsfelda paziņojuma pierādījuma spēku

— Lietas dalībnieku argumenti

87 Ar šīm trim pirmā pamata daļām R. Šrēders būtībā apstrīd Pirmās instances tiesas argumentāciju, ar kuru pārsūdzētā sprieduma 81. punktā ir apstiprināta Apelācijas padomes nostāja, saskaņā ar kuru "izrādās, ka pieredze izslēdz", ka "SUMCOL 01" šķirnes augi varēja augt E. van Jārsfelda privātajā dārzā.

88 Šajā sakarā R. Šrēders trešajā daļā apgalvo, ka Pirmās instances tiesas konstatējumi pārsūdzētā sprieduma 82. punktā ir kļūdaini tiktāl, ciktāl jau 2003. gada 19. augustā esot pierādīts, ka šai šķirnei piederošie augi esot nopērkami pa pastu Vācijā un ka Dienvidāfrikā šī šķirne esot pieejama nevis dārzkopības veikalos, bet tikai E. van Jārsfelda dārzā. Turklāt R. Šrēders uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi viņa iesniegtos pierādījumus, jo Pirmās instances tiesas formulētajā novērtējumā bija

ietverts Apelācijas padomes veiktais novērtējums, saskaņā ar kuru salīdzināmā šķirne bija vispārīgā veidā pieejama Dienvidāfrikas stādu audzētavās.

89 Ceturtajā daļā R. Šrēders, apstrīdot Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 84., 93. un 95. punktā veiktā E. van Jārsfelda novērtējuma ticamību un neatkarību, norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā viņa iesniegtos pierādījumus par iemesliem, kuri lika E. van Jārsfeldam radīt šķēršļus, lai šķirne "SUMCOL 01" varētu saņemt augu šķirņu Kopienas aizsardzību.

90 Piektajā daļā viņš norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, ignorējot viņa norādes par E. van Jārsfelda "uzticamību" un par šīs personas paziņojumu ticamo raksturu.

91 Savukārt KAŠB uzskata, ka R. Šrēders apstrīd tikai faktu konstatējums, kurus Tiesa nepārbauda. Turklāt, apgalvojot, ka E. van Jārsfelds ir konkurents, R. Šrēders norāda šo argumentu pirmo reizi apelācijas tiesvedības stadijā, pārkāpjot Tiesas Reglamenta 42. pantu.

— Tiesas vērtējums

92 Pirmā pamata trešā, ceturtā un piektā daļa, kuras attiecas uz Pirmās instances tiesas vērtējumu par "SUMCOL 01" šķirnes augu esamību E. van Jārsfelda privātajā dārzā Dienvidāfrikā, ir jāaplūko kopā.

93 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 86. punktā nosprieda, ka "[R. Šrēdera] arguments ar mērķi atspēkot Apelācijas padomes izvirzīto apgalvojumu, ka "izrādās, ka pieredze izslēdz", ka "SUMCOL 01" šķirnes augi varēja augt E. van Jārsfelda privātajā dārzā, katrā ziņā ir nenozīmīgs".

94 Šī atbilde uz šo pamata daļu nekādā veidā neietver kļūdu tiesību piemērošanā.

95 Kā varēja konstatēt Pirmās instances tiesa, pat pieņemot, ka var pierādīt to, ka "SUMCOL 01" šķirne auga E. van Jārsfelda dārzā Dienvidāfrikā, šis apstāklis neietekmē zinātniskos slēdzienus, saskaņā ar kuriem pastāvēja atšķirības starp šo pēdējo šķirni un augu no E. van Jārsfelda privātā dārza, kurš tika izmantots kā salīdzināmā šķirne; šie konstatējumi ir apstrīdētā lēmuma pamatā.

96 Līdz ar to aplūkojamā pamata trešā, ceturtā un piektā daļa ir jānoraida kā nenozīmīgas.

Par sesto daļu, kas ir balstīta uz konstatēto — salīdzināmo šķirni var uzskatīt par atpazīstamu

— Lietas dalībnieku argumenti

97 R. Šrēders ar šī pamata sesto daļu būtībā apstrīd konstatējumus, kurus Pirmās instances tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 68., 80., 90., 91. un 96. punktā attiecībā uz E. van Jārsfelda privātā dārza augu atpazīstamību Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkta nozīmē.

98 Šajā sakarā viņš norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā.

99 Pirmkārt, R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un sagrozījusi pierādījumus, kļūdaini uzskatot, ka Apelācijas padome, KAŠB un *Bundessortenamt* bija pielīdzinājuši E. van Jārsfelda salīdzināmo šķirni "šķirnei", kuru apraksta Kods [*Codd*], Dienvidāfrikas botāniķis.

100 Otrkārt, pārsūdzētais spriedums esot pretrunīgs tiktāl, ciktāl tā 80. un 96. punktā tiek minēts, ka Kods ir aprakstījis botānisku "sugu" ar nosaukumu *Plectranthus ornatus*, tomēr laikā šī sprieduma 91. punktā ir atsauce uz "šķirni" *Plectranthus ornatus*.

101 Treškārt, Pirmās instances tiesa esot paplašinājusi prāvas priekšmetu, jo tā pati atzina pārsūdzētā sprieduma 68. punktā, ka KAŠB nevarēja pirmo reizi norādīt šajā tiesā Koda aprakstīto "šķirni", jo tā nav tikusi ņemta vērā Apelācijas padomē.

102 KAŠB uzskata, ka šī pamata daļa nav precīza un tā būtu jānoraida saskaņā ar Tiesas Reglamenta 112. pantu.

103 Tomēr tas norāda, ka salīdzināmā šķirne ir jāuzskata par atpazīstamu, jo E. van Jārsfelds apstiprina, ka tā jau bija laista tirdzniecībā Dienvidāfrikā datumā, kad tika

iesniegts pieteikums Kopienas aizsardzībai, ka šie augi tika saņemti no viņa drauga, ka Pirmās instances tiesa pareizi pārbaudīja, vai "šķirne", nevis "suga" ir plaši atpazīstama, un ka R. Šrēders nav pierādījis, ka pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa būtu bijusi citādāka, ja Pirmās instances tiesa būtu ignorējusi zinātnisko literatūru.

— Tiesas vērtējums

104 Pirmā pamata šīs daļas atbalstam norādīto trīs argumentu mērķis ir atspēkot Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 92. punktā esošo secinājumu, saskaņā ar kuru salīdzināmā šķirne ir plaši atpazīstama.

105 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jānorāda, ka, pretēji R. Šrēdera apgalvotajam, Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 91. punktā konstatēja, ka Apelācijas padome nav pielīdzinājusi salīdzināmo šķirni, kuru iesniedza E. van Jārsfelds, Koda aprakstītajai šķirnei, bet ka minētā padome tikai pielīdzināja minēto salīdzināmo šķirni Dienvidāfrikā zināmajai šķirnei, kura pieder *Plectranthus ornatus* sugai. Tādējādi tā noraidīja R. Šrēdera argumentu, saskaņā ar kuru E. van Jārsfelda nosūtītais augs esot bijis izolēts augs, kurš auga viņa dārzā.

106 Otrkārt, runājot par pastāvošo pretrunu starp pārsūdzētā sprieduma 80., 81. un 91. punktu jēdzienu "šķirne" un "suga" sajaukšanas dēļ, ir jākonstatē, ka no šiem punktiem neizriet, ka Pirmās instances tiesa nebūtu pienācīgi ņēmusi vērā pastāvošo atšķirību starp šiem jēdzieniem. Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 80. punktā ir atzinusi, ka "*Plectranthus ornatus* ir suga, kuru veido vairākas šķirnes", un šī sprieduma 91. punktā Pirmās instances tiesa atsaucās uz "*Plectranthus ornatus* sugas Dienvidāfrikas šķirni".

107 Turklāt nekādas pretrunas nevar secināt tikai no tā, kā apgalvo R. Šrēders, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini tika uzskatījusi, ka Kods savās publikācijās ir aprakstījis *Plectranthus ornatus* šķirni, nevis atbilstošo sugu. Kā norādīja ģenerāladvokāts secinājumu 67. punktā, katra "suga" — pēc savas būtības — pastāv tikai dažādās šķirnēs un šī iemesla dēļ auga sugas detalizētu aprakstu ne vienmēr var nodalīt no šķirnēm, ko tā ietver.

108 Treškārt, arguments, kas ir balstīts uz prāvas priekšmeta paplašināšanu, kura pamatā ir pārsūdzētā sprieduma 91. punkta kļūdaina interpretācija, jānoraida kā nepamatots.

109 No tā izriet, ka aplūkojamā pamata sestā daļa ir jānoraida.

110 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms pilnībā.

Par otro pamatu

111 Šis pamats ir iedalīts piecās daļās.

Par pirmo, otro un trešo daļu, kuru pamatā ir pretrunas, kļūdas un Kopienu tiesību pārkāpumi attiecībā uz zinātnisko publikāciju ņemšanu vērā, lai noteiktu salīdzināmās šķirnes atpazīstamību

— Lietas dalībnieku argumenti

112 Ar šī pamata pirmo daļu R. Šrēders būtībā apgalvo, ka, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 66., 80. un 96.–100. punktā Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi pretrunu, uzskatot, ka botānisko sugu *Plectranthus ornatus* var veidot "visdažādākās šķirnes", un galu galā piekrītot, ka publikācijās esošie apraksti atbilst botāniskās "sugas" aprakstam. *UPOV* 2002. gada 19. aprīļa dokumentā TG/1/3 ir atsauce tikai uz "šķirnes" aprakstu, lai novērtētu tās atpazīstamību.

113 Otrkārt, Pirmās instances tiesai neesot bijis pienākuma pārbaudīt, vai aplūkojamā suga jau bija zināma, pamatojoties uz detalizētu aprakstu, ņemot vērā tās kontroles robežas, kas ir precizētas pārsūdzētā sprieduma 66. punktā.

114 KAŠB norāda, ka otrā pamata pirmā daļa ir vienkāršs pirmā pamata sestās daļas atkārtojums.

115 Otrā pamata otrajā daļā R. Šrēders uzskata, ka gan KAŠB, gan Apelācijas padomes un Pirmās instances tiesas savāktie fakti ir acīmredzami nepietiekami tiktāl, ciktāl

īpašību apraksts Koda publikācijās netika salīdzināts ar reģistrācijai pieteiktajai šķirnei piemītošajām īpašībām.

116 KAŠB norāda, ka apelācijas stadijā vairs nevar apstrīdēt tā vai Apelācijas padomes veikto faktu pārbaudi.

117 Šī pamata trešajā daļā R. Šrēders norāda, ka Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkts principā aizliedz norādīt detalizētu šķirnes aprakstu, kurš figurē publikācijās, lai novērtētu reģistrācijai pieteiktās šķirnes atpazīstamību. Turklāt 1961. gada 2. decembra Starptautiskajā konvencijā par jaunu augu šķirņu aizsardzību tās 1991. gada 19. marta redakcijā, kurai Eiropas Kopiena ir pievienojusies, vairs nav paredzēts šķirnes detalizēts apraksts kā piemērs, ar ko pamatot šīs šķirnes atpazīstamību, lai gan šī prasība ir skaidri minēta šīs konvencijas pārskatītajā 1978. gada 23. oktobra redakcijā. Līdz ar to nedz Apelācijas padome, nedz Pirmās instances tiesa nevar pamatoties uz Koda publikācijās esošo aprakstu.

118 Turklāt Pirmās instances tiesas veiktā Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkta interpretācija ir pretrunā šajā lietā piemērojamajiem Vācijas tiesību aktiem par augu šķirņu aizsardzību, jo tajā ir ignorētas aizsargājamā objekta īpašības, kuras veido dzīvas matērijas, un līdz ar to tā ir pretēja doktrīnai.

119 KAŠB norāda, ka jebkura veida pierādījumi ir pieņemami, lai izanalizētu reģistrācijai pieteiktās šķirnes atpazīstamību, un ka Regulā Nr. 2100/94 nav nekādu atkāpju.

— Tiesas vērtējums

120 Ar otrā pamata pirmo, otro un trešo daļu R. Šrēders būtībā apstrīd to, ka Pirmās instances tiesa ir piekritusi, ka varētu ņemt vērā zinātniskajā publikācijā esošo šķirnes detalizēto aprakstu, lai pamatotu šķirnes atpazīstamību Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkta nozīmē.

121 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 96. punktā Pirmās instances tiesa pakārtoti atsaucās uz zinātnisko literatūru, lai apstiprinātu E. van Jārsfelda apgalvojumus. Minētā sprieduma 97. un 98. punktā Pirmās instances tiesa norāda, ka saskaņā ar *UPOV* direktīvām un it īpaši saskaņā ar 2002. gada 19. aprīļa dokumenta TG/1/3 5.2.2.1. punktu ar virsrakstu "[At]pazīstamība" "detalizēta apraksta publikācija ir cita starpā to pierādījumu vidū, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu [at]pazīstamību". Minētā sprieduma 99. punktā tā piekrita, ka šāds elements var tikt ņemts vērā saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punktu, un tā paša sprieduma 100. punktā tā nosprieda, ka Apelācijas padome pamatoti ņēma vērā Koda darbos ietverto detalizēto aprakstu, lai pierādītu salīdzināmās šķirnes [at]pazīstamību.

122 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesa noraida visus pret nebūtiskiem Pirmās instances tiesas sprieduma pamatojuma punktiem vērstos iebildumus, jo tie nevar būt pamatā sprieduma atcelšanai un līdz ar to ir neefektīvi (2002. gada 7. novembra spriedums lietā C-184/01 P *Hirschfeldt*/EVA, *Recueil*, I-10173. lpp., 48. punkts).

123 Šajā lietā ir jākonstatē, ka pamatojumam, ko Pirmās instances tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 96.–100. punktā, ir pakārtots raksturs salīdzinājumā ar to, kas ir norādīts minētā sprieduma 89.–95. punktā.

124 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā, otrā un trešā daļa ir neefektīvas un līdz ar to tās jānoraida.

Par ceturto daļu, kas ir pamatota ar to, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neņemot vērā R. Šrēdera argumentus par Regulas Nr. 2100/94 62. panta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

125 R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot viņa argumentu par Regulas Nr. 2100/94 62. panta pārkāpumu. Tas apstiprina, ka pārsūdzētā sprieduma 104. punktā Pirmās instances tiesa kļūdījās, uzskatot, ka viņa apgalvojums, kurš ir norādīts minētā sprieduma 103. punktā, proti, ka KAŠB šķirni "SUMCOL 01" esot bijis jāatzīst par skaidri atšķirīgu, acīmredzami ir pretrunā viņa izklāstītajam apgalvojumam, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteiktā šķirne "SUMCOL 01" un E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne ir viena un tā pati šķirne. Pieņemtā pretruna nepastāv, jo, ja E. van Jārsfelda nosūtītie augi piederēja "SUMCOL 01" šķirnei, nepastāvēja "salīdzināmā šķirne", lai noteiktu aplūkojamo atšķirību.

126 KAŠB lūdz noraidīt šo otrā pamata daļu.

— Tiesas vērtējums

127 Vispirms ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā jau bija noraidījusi premisu, uz kuru balstīta R. Šrēdera argumentācija un saskaņā ar kuru salīdzināmā un reģistrācijai pieteiktā šķirne ir viens un tas pats augs.

128 Pat pieņemot, ka pārsūdzētā sprieduma 104. punktā Pirmās instances tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka R. Šrēdera nostāja ir pretrunīga, lai gan viņš attiecībā uz Regulas Nr. 2100/94 62. pantu bija norādījis vienu pamatu pakārtotā veidā, tomēr ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa noraidīja šo pamatu pārsūdzētā sprieduma 106. punktā norādīto iemeslu dēļ, ko R. Šrēders nav apstrīdējis.

129 Līdz ar to otrā pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

Par piekto daļu, kura balstīta uz pieļauto kļūtu tiesību piemērošanā, novērtējot Heines piedalīšanos sēdē

— Lietas dalībnieku argumenti

130 R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu un 15. panta 2. punktu, kad tā pārsūdzētā sprieduma 129.–132. punktā analizēja apstākļus, kādos Heine piedalījās mutvārdu procedūrā Apelācijas padomē.

131 Šajā sakarā viņš precizē, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka lēmums, ar kuru nosaka pierādījumu savākšanas pasākumus, bija nepieciešams, lai uzklausītu lietas dalībnieku, otrkārt, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini norādījusi, ka Heine bija KAŠB pārstāve, lai gan viņa bija *Bundessortenamt* darbiniece, un, treškārt, ka nedz KAŠB, nedz Apelācijas padome nav pierādījuši, ka nosacījumi, kuri bija jāizpilda Heinei, lai tā likumīgi pārstāvētu šo biroju, nebija izpildīti.

132 KAŠB norāda, ka uzaicinājumi, kurus tas izsniedza 2005. gada 30. maija mutvārdu procedūrai, bija likumīgi. Tikai KAŠB priekšsēdētājs var lemt par savu pārstāvju izvirzīšanu un arī par Heines, kura piedalījās noraidošā lēmuma sagatavošanā, piedalīšanos.

— Tiesas vērtējums

133 Jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 130. punktā norādīja, ka no Apelācijas padomes mutiskās sēdes protokola izriet, ka Heine tika uzaicināta uz to kā KAŠB darbiniece, nevis kā lieciniece vai eksperte.

134 Līdz ar to, tā kā Heine ir jāuzskata par KAŠB pārstāvi, nevar lietderīgi atsaukties uz pienākumiem, kas izriet no Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punkta un 15. panta 1. punkta.

135 Saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 68. pantu, tā kā KAŠB ir prasības procedūras dalībnieks un Heinei esot tā darbiniecei, Pirmās instances tiesa, nepārkāpjot Regulas

Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu, pārsūdzētā sprieduma 130. punktā atzina, ka, lai tā piedalītos sēdē, nebija obligāti jāizdod [rīkojums par] pierādījumu savākšanas pasākumiem iepriekš minētās tiesību normas izpratnē.

136 Turklāt Pirmās instances tiesa pareizi norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1239/95 15. panta 2. punktu Heines veiktās darbības saskaņā ar vienošanos starp KAŠB un *Bundessortenamt* par tehnisko pārbaudi ir KAŠB darbības attiecībā pret trešām personām.

137 No tā izriet, ka aplūkojamā pamata piektā daļa ir jānoraida.

138 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida pilnībā.

139 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

140 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā KAŠB ir prasījis piespriest R. Šrēderam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā viņam spriedums ir nelabvēlīgs, viņam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) R. Šrēders atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]